

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સદ્ગુણોને સુરક્ષિત રાખવા માટે પહેલા નંબરનો
ઉપાય કુનિમિત્તોનો લ્યાગ અને બીજા નંબરનો ઉપાય
વ્રત-નિયમોની મજબૂત વાડ રાખવાનો છે.

*

પુસ્તક : ૮૮
અંક : ૫ થી ૮

કામણ થી જેઠ
માચ થી જુન
૧૯૯૧

આત્મ સંવત ૬૫
વીર સંવત ૨૫૧૭
વિક્રમ સંવત ૨૦૪૭

અ નુ ક મ શિ ડા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	શ્રીમદ્ ગુરૂ વૃદ્ધિવિજયજી વિયોગાષ્ટક	—	૬૫
(૨)	સ્વ. વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજ સાહેબ	સં. હીરાલાલ ખી. શાહ	૬૭
(૩)	ગિરિરાજયાત્રા સપ્તપદી	પં. પૂ. પં. પ્રદ્યુમ્નવિજયજી મ.સા.	૭૪
(૪)	માસિક ધર્મ (M.C.) શા માટે પાળવું ?	લે. ગચ્છાધિપતિ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયભુવનભાનુસૂરીશ્વરજી પાદપદ્મદેજી મુનિ ગુણસુંદરવિજય	૭૯
(૫)	“ પુરુષથી શું શું મળે છે ? ”	સં. હીરાલાલ ખી. શાહ ટાઈટલ પેજ	૩

આ સમાના નવા આજીવન સભ્ય

૧. (૧) શ્રી ભૂપતરાય જયંતિલાલ શાહ—ભાવનગર.

✓(૨) સવિતાબેન કુંવરજી વોરા—ભાવનગર.

—: યાત્રા પ્રવાસ :—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી સંવત ૨૦૪૭ ના મહા વદ ૧૧ ને રવિવાર તારીખ ૧૦-૨-૯૧ ના રોજ શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થ ઉપર યાત્રા કરવા ગયા હતા. સારી સંખ્યામાં સભ્યો આવેલ હતા. સવાર-સાંજ ગુરુભક્તિ તેમજ આવેલ સભ્યોની ભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

પરમ પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી આત્મારામજી મહારાજનો ૧૫૫મો
જન્મજયંતી મહોત્સવ

શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થ ઉપર સંવત ૨૦૪૭ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ ને રવિવાર તા. ૧૭-૩-૯૧ના રોજ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર તરફથી ઉજવવામાં આવ્યો હતો. સવાર-સાંજ ગુરુ ભક્તિ તેમજ આવેલ સભ્યોની સ્વામીભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

—: ક્ષમા યાચના :—

અનિવાર્ય સંજોગો લઈને અંક ૫, ૬, ૭ અને ૮ ભેગા પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે. હવે પછીને અંક તા ૧૬-૮-૯૧ ના રોજ પ્રગટ કરવામાં આવશે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માનહતંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ એમ. એ., બી. કેમ, એલ. એલ બી.

શ્રીમદ્ ગુરુ વૃદ્ધિવિનયજી બિયોગાદિક.

(મંદાકિંતા)

જે પબ્બે પ્રથમ પ્રગટયા જ્ઞાતિમાં એશવાળે,
કૃષ્ણદેવી ધરમચરના પુત્ર જે ધર્મ પાળે;
સદ્ગુણમાં ગુણધર કૃપારામ નામે વિકાસે,
તે શ્રી બુદ્ધિવિજય ગુરૂને કેમ ભૂક્ષી જવાશે ? ૧

જેણે અષ્ટાદશ વરસમાં સર્વ સંસાર છોડી,
સર્વે સંપત્તિ નિજ પરહરી બુદ્ધિ સન્માગે નોડી;
સદ્વૈરાગ્યે ગુરુચરણમાં જે ધરી શીખ બાસે,
તે શ્રી વૃદ્ધિવિનય ગુરુને કેમ ભૂલી જવાશે ? ૨

શાંતિધારી ગુણ ગુરૂતણા સર્વ જેમાં વસેલા,
જેથી સર્વે દુર્ગુણ બધા દૂર જઈને ખસેલા;
દેખી જેને કુર્મત જનની કરતા દૂર નાસે,
તે શ્રી વૃદ્ધિવિજય ગુરૂને કેમ ભૂલી જવાશે ?

ક્રાંતિધારી મનહર મહા મૂર્તિ છે જાન્ય જેની,
નિત્યે શોભે હસિત વક્રને. શાંતતા જ્યાં મળેની,
વાણીકેરી અતિ મધુરતા જે મુધાને વિહારે,
તે શ્રી વૃદ્ધિવંશ્ય યુગ્મે કેમ ભૂલી જવાશે ? ૪

મોટા નાના સરથ જનને માન આપે કુદરે,
હેતે બોલી મધુર વચનો ભક્તના ચિત્ત કષે;
જેના ચિત્તે અચળિત સદા તુલ્ય દષ્ટિ (વભાસે,
તે શ્રી વૃદ્ધિવિજય ગુરૂને કેમ ભૂલી જવાશે ? ૫

વિદ્વાનોના વહન નિરખી નિત્ય આનંદ પામે,
અથો દેખી અભિનવ ધણો હર્ષ જે ચિત્ત જામે;
તારવો બાણી જનમતતાણા જ્ઞાનદષ્ટિ પ્રકાશે,
તે શ્રી વૃદ્ધિવિજય ગુરૂને કેમ ભૂલી જવાશે ? ૬

જે શિષ્યોને વિનય વધવા હેતથી બોધ આપે,
વિવાહેરું વ્યસન કરવા મસ્તકે હસ્ત થાપે;
જેની સવે ઉત્કૃષ્ટિ સદા શિષ્યવૃંદે ગવાશે,
તે શ્રી વૃદ્ધિવિજય ગુરૂને કેમ ભૂલી જવાશે ? ૭

વારે વારે ગુરૂવરતણી મુર્તિ દ્રષ્ટે તરે છે,
નેત્રો તેનું સ્મરણ કરતાં અશ્રુધારા ધરે છે;
નિશ્ચે તેની શુભ શિવગતિ નર્મદાતા જ થાશે,
તે શ્રી વૃદ્ધિવિજય ગુરૂને કેમ ભૂલી જવાશે ? ૮

❖ દાન ધર્મ ❖

નામના માટે, કીર્તિ માટે, લોકો સારા કહે તે માટે દાન કરનારની શ્રી જૈન શાસનમાં કિંમત નથી. પણ ભક્તી અસારમાં રૂબાહનારી છે, ઇન્માર્ગે લઇ જનારી છે. માટે તેનો સન્માર્ગે ભેટલો ઉપયોગ થાય તે સારો છે જેથી ભક્તીની મમતા વહેલી કૂટી જાય તે ભાવનાથી દાન આપે તેનો જ દાન ધર્મ સાચો મનાય છે.

❖

ભાવનગર શહેરના શ્રીસંઘ ઉપર અનન્ય ઉપકાર કરનાર સ્વ. શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ સાહેબ.

—: સં. શ્રી હીરાલાલ ખી. શાહ :—

શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ સાહેબનો જન્મ પંજાબમાં લાહોર જિલ્લામાં ચિનાબ નદીના કિનારા ઉપર આવેલ રામનગર નામના શહેરમાં વિ. સં. ૧૮૬૦ના પોષ શુદ્ધ ૧૧ ને દિવસે થયો હતો. તેમના પિતાનું નામ ધર્મજસજી અને માતાનું નામ કૃષ્ણાદેવી હતું. માતા-પિતાએ તેમનું નામ કૃપારામ રાખ્યું હતું.

કૃપારામને ચાર ભાઈઓ અને એક બહેન હતાં. ભાઈઓના નામ :- (૧) લાલચંદ (૨) મુસદ્દીમલ (૩) વજીરીમલ (૪) હેમરાજ હતા. બહેનનું નામ રાધાદેવી હતું. કૃપારામ સૌથી નાના હતાં. તેઓ પ્રારંભમાં તેમના વડીલભાઈ મુસદ્દીમલ હેમરાજના નામની શરાફી દુકાને ૧૪ વર્ષની ઉંમરે બેઠા. ત્યાં વ્યાપાર સેના-ચાંદી ઝવેરાત વિગેરેને હોતો. કૃપારામના મોટાભાઈઓના લગ્ન થઈ ગયાં હતાં. ત્યાર પછી કૃપારામની સગાઈ કરવામાં આવી હતી. પરંતુ કોઈક કારણસર તે સગાઈ તૂટી ગઈ હતી. ત્યાર પછી ખીજે સગાઈ થવાની તૈયારી થતી હતી પણ કૃપારામનો જીવનનો રાહ મુદો જ હતો તેથી તે વાત મુલતવી રાખવામાં આવી.

પૂજ્ય ખુટેરાયજી મહારાજ જેઓએ સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયમાં દીક્ષા લીધી હતી. તેઓશ્રી વિહાર કરતાં કરતાં અટકે શીઆલકોટ નગરે આવ્યા હતાં. ત્યાં કૃપારામના મામાની દીકરીના દીકરા મૂળરાજ નામના શ્રાવકને ૧૯૦૧માં અને પતીયાળાના રહેનાર પ્રેમચંદ નામના શ્રાવકને ૧૯૦૨માં દીક્ષા આપી હતી. તેઓશ્રીએ ૧૯૦૨નું ચોમાસું રામનગરમાં કયું હતું. ધર્મજસનું આખું કુટુંબ પૂજ્ય ખુટેરાયજી મહારાજના પરિચયમાં આવ્યું અને તેઓશ્રીના નિર્મળ ઉપદેશથી આખા કુટુંબને જૈનધર્મ પ્રત્યે શ્રદ્ધા થઈ. કૃપારામનો તેમની સાથે વિશેષ પ્રકારનો ધર્મરાગ જોડાયો. અને શુદ્ધ જૈનમતનું ખીજ આ વખતે તેમના મનમાં રોપાયું. સંવત ૧૯૦૩માં ખુટેરાયજી મહારાજે, મૂળ-ચંદજી મહારાજે અને પ્રેમચંદજી મહારાજે સ્થાનકવાસીનો ત્યાગ કરીને તપગચ્છ અંગીકાર કર્યો. બાળ પ્રવ્રજ્યારી, પુન્યવાન કૃપારામનું પુન્ય હવે જાગૃત થયું. તેમને વૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થયો અને સંવત ૧૯૦૫માં દીક્ષા લેવાના શુભ અધ્યવસાય જાગૃત થયાં. માતા-પિતાની રજા માંગી પણ મળી નહી. વૈરાગ્ય દશા યુક્ત સદિયાર તાજા ને તાજા રહેવાથી દિનપરદિન ઉઠાસીનતા વૃદ્ધિ પામતી ગય. અનુક્રમે બે વર્ષે સર્વ કુટુંબી વર્ગને સમજાવીને દીક્ષા લેવાની તેમણે અનુમતિ મેળવી. તે સમયે શ્રી ખુટેરાયજી મહારાજ દિલ્હી હતા, તેથી કુટુંબની આજ્ઞા મેળવીને કૃપારામ દીક્ષા લેવા માટે દિલ્હી આવ્યા. શુરુ મહારાજાએ સંવત ૧૯૦૮ના અષાઠ શુદ્ધ ૧૩ ના દિવસે દીક્ષા આપી. શુરુ મહારાજે મુનિ વૃદ્ધિચંદ્રજી નામ સ્થાપન કયું. તે ચોમાસુ દિલ્હીમાં જ કયું અને શુરુ મહારાજના સંગમાં રહીને સારી પેઠે જ્ઞાન સંપાદન કયું પ્રથમ આતુર્ભાક્ષમાં સાધુની કિયાના સૂત્રો કંઠે કર્યા,

તેમજ દશવૈકલિક સૂત્ર ગુરુ મહારાજ પાસે અર્થસહ વાંચ્યું. આતુર્ભાસ સંપૂર્ણ થવાથી તરતજ દિલ્હીથી વિહાર કરી ફરતા ફરતા જયપુર આવ્યા. ગુરુ મહારાજે અને મૂળચંદ્ર મહારાજે, પ્રેમચંદ્ર મહારાજે અને વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજે સંવત ૧૯૦૯ નું ચોમાસુ જયપુરમાં જ કયું. જયપુરમાં હીરાચંદ્ર નામે વિદ્વાન યતિ હતા હીરાચંદ્રએ વૃદ્ધિચંદ્રને ભણાવવા ઇચ્છા બતાવી અને ગુરુ મહારાજની આજ્ઞાથી તેમની પાસે સંસ્કૃત-પાકૃત અને વ્યાકરણનો અભ્યાસ કર્યો. ચોમાસુ પૂર્ણ થય. પછી જયપુરથી વિહાર કરી કીશનગઢ અને અજમેર થઈને નાગોર ગયા. બિકાનેરના શ્રાવકો તેડવા અપ્પભાથી ગુરુ મહારાજ સાથે વિહાર કરી સંવત ૧૯૧૦નું ચોમાસુ બિકાનેર કયું. શ્રી મૂળચંદ્ર મહારાજ ગુરુ મહારાજની આજ્ઞાથી ગુજરાતમાં પધાર્યા. ત્યાંથી પાલીતાણે આવી શ્રી સિદ્ધાચળને ભેટી તે ચોમાસુ પાલીતાણામાં જ કયું. બિકાનેરના આતુર્ભાસ દરમિયાન શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજે ગુરુ મહારાજ પાસે શાસ્ત્રનો ગહન અભ્યાસ કર્યો. બિકાનેરનું ચે મસું પૂર્ણ થયા પછી તીર્થાધિરાજ શ્રી સિદ્ધાચળને ભેટવાની ઇચ્છા થઈ.

એવામાં અજમેરથી કેસરિયાળનો એક સંઘ નીકળતો હતો. તેઓએ શ્રી ખુટેરાચળ મહારાજ અને શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજને જોડાવા વિનંતી કરી એટલે તેઓ તેમાં જોડાઈ ગયાં. ઉદેપુર થઈને કેસરિયાળ તીર્થની જાત્રા કરી. એવામાં ઇલોરવાળા શાહ બેચરદાસ માનચંદના સંઘ ત્યાં આવેલો તે પાછો ગુજરાત આવવાનો હોવાથી, તેઓ બંને તેની સાથે જોડાઈ ગયા. સંઘ ઇલોર પહોંચ્યા પછી સંઘવીને જણાવીને પ્રાતિજ આવ્યા. ત્યાંથી વિહાર કરી અમદાવાદ આવ્યા અને શહેર બહાર હડીભાઈની વાડીએ નિવાસ કર્યો.

તે વખતે દેરાસરનાં દર્શને આવેલા નગરશેઠ હેમાભાઈએ રસ્તામાં બે સાધુઓને જોયાં અને વંદન કરી શહેરના ઉપાશ્રય તરફ જતા હતા ત્યાં એમને લાગ્યું કે સાધુઓ ગુજરાતી જેવા લાગતા નથી. અજમેરના એક વેપારીની પેઢી અમદાવાદમાં હતી. તે મારફત સંદેશો આવ્યો કે બે પંડાળી સાધુઓ અમદાવાદ આવ્યા છે. તેઓ વિદ્વાન, ગુણવાન, ચારિત્રશીલ અને પરિચય કરવા જેવા છે. હેમાભાઈ શેઠશ્રી સૌભાગ્યવિજય મહારાજના વ્યાખ્યાનમાં ડેલાના ઉપાશ્રયે નિત્યના રિવાજ મુજબ ગયા તે પ્રસંગે બે પંડાળી મુનિઓ અહીં આવ્યા છે અને બહુગુણી અને જ્ઞાનવાન છે. તે પ્રમાણે વાત કરી તેથી શ્રી સૌભાગ્યવિજય મહારાજે બોલાવવા માણસ મોકલ્યું. તેથી શ્રી ખુટેરાચળ મહારાજ અને શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજ ડેલાના ઉપાશ્રયે પધાર્યા. શ્રી સૌભાગ્યવિજય મહારાજે સારો સત્કાર કર્યો. બધા હકીકત પૂછીને ખૂબ જ સંતોષ પામ્યા.

તે વખતમાં કેશરી સંઘ ગટાને શ્રી સિદ્ધાચળ સંઘ લઈને જવાનું હતું અને મહારાજએ પણ પોતાની ઇચ્છા તે તરફ જવાની હતી. એટલે હેમાભાઈ શેઠે તે સંઘવીને રૂબરૂમાં બોલાવીને બે પંડાળી મુનિઓને સાથે લઈ જવા બક્ષામણ કરી. તેથી સંઘવીની વિનંતીથી બંને સંઘ સાથે જોડાઈ ગયા. અને આઠ દિવસમાં ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૩ના દિવસે પાલીતાણે પહોંચ્યા. બીજા દિવસે ચૈત્ર શુદ્ધ ચૌદસે સવારે ડુંગર ચઢીને જાત્રા કરી આદીશ્વર દાદાના દર્શન કરી બંનેના હૃદય હર્ષથી ગદ્ગદ થઈ ગયા. પાલીતાણામાં શ્રી મૂળચંદ્ર મહારાજ અને શ્રી પ્રેમચંદ્ર મહારાજ આવીને જુદી જુદી ધર્મશાળામાં ઉતર્યા હતા હવે. શ્રી ખુટેરાચળ મહારાજ અને શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજ આવી પહોંચતાં ગુરુ અને શિષ્યો એક વર્ષ પછી એકત્ર થયા.

તેઓ ચૈત્ર-વૈશાખ પાલીતાણામાં રોકાયા, પણ ત્યાં યતિઓનું જોર હતું એટલે ચાતુર્માસ બીજે કરવું હતું. શુર મહારાજે શ્રી પ્રેમચંદ્ર મહારાજ અને વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજને વિહાર કરવાની આજ્ઞા આપી. વિહાર કરતાં ચાતુર્માસ રહેવા લાયક કોઇ પણ ક્ષેત્ર જણાય તો ત્યાંથી ૭૫૨ લખવા સૂચના કરી અને મુનિ ભગવંતો તજાજ, ત્રાપજ થઇને વેષા આવ્યા, અને ત્યાં બે દિવસ રહીને ભાવનગર આવ્યા. યુગલવિજયજીની ધર્મશાળાને નામે ઓળખાતા મકાનમાં ઉતાર્યા. ભાવનગર શહેર મોટું હતું. જોનોની વસ્તી સારી હતી લેકો ધર્માનુરાગી હતા પણ યતિ-ગોરજીને વધારે માનનારા હતાં. પરંતુ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજ સાહેબના પરિચયમાં આવકો આવ્યા. શ્રી બુદેરાયજી મહારાજ સાહેબને ચાતુર્માસ માટે પધારવા આગ્રહપૂર્વક વિનંતી કરી. શ્રી બુદેરાયજી મહારાજ ભાવનગર પધાર્યા. એટલે સંવત ૧૯૨૧નું ચોમાસું શ્રી બુદેરાયજી મહારાજે પોતાના બે શિષ્યો શ્રી પ્રેમચંદ્ર મહારાજ અને શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજ સાથે ભાવનગરમાં કયું. શ્રી મૂળચંદ્ર મહારાજ પાલીતાણામાં યાત્રા અખેચંદ્ર પાસે અભ્યાસ કરવા માટે પાલીતાણા રોકાયા અને તેમણે ચોમાસું પાલીતાણામાં કયું.

ભાવનગરના ચાતુર્માસમાં શ્રાવકો ઉપર તેઓની ઘણી મોટી અસર પડી. ચુરત સ્વયંમ પાલન અને શાસ્ત્રજ્ઞાન માટે શ્રાવકોને બહુ આદર થયો. શ્રી બુદેરાયજી મહારાજનું વ્યાખ્યાન સરસ અને અસરકારક હતું. પરંતુ શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજે તો સામાન્ય ઉપદેશથી અને સાધારણ વાતચીતથી શ્રાવક વર્ગના દિલનું આકર્ષણ કયું હતું. એમને પાંચ દસ મિનિટ મળવા આવેલા શ્રાવકો કલાક સુધી બસતા નહિ. એમની સન્મુખ શ્રાવક-શ્રાવિકાઓ બેઠેલાં જ હોય અને એના મુખેથી નીકળતી મધુરવાણી સાંભળવામાં મગ્ન જ હોય. તેઓ પોતાની શંકાઓનું સમાધાન અને નવું નાગદર્શન મેળવતાં જ હોય. શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજે પ્રથમ ચાતુર્માસમાં જ ભાવનગરના શ્રાવકના દિલ જીતી લીધા. યતિઓ તરફનો રાગ ઓછો થયો.

ચાતુર્માસ પૂરું થયે ભાવનગરથી વિહાર કરી પાલીતાણે પધાર્યા. સિદ્ધગિરિની યાત્રાનો લાભ લીધો. શ્રી બુદેરાયજી મહારાજે અને શ્રી મૂળચંદ્ર મહારાજે અમદાવાદ તરફ વિહાર કર્યો શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજે અને શ્રી પ્રેમચંદ્ર મહારાજે ગિરનારની યાત્રા માટે જૂનાગઢ તરફ વિહાર કર્યો. ગિરનારની મહાન યાત્રાનો લાભ લીધો.

જૂનાગઢમાં ગિરનારની યાત્રા માટે અમદાવાદથી સંઘ આવ્યો હતો. તેમાં મુનિ કેવળવિજયજી અને મુનિ નિલકવિજયજી નામના બે સાધુ હતા, શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજ તેઓની શાયે જોડાઇ ગયા. શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજ અને મુનિ ભગવંતોની સારી વૈવાવચ્ચ કરતા. તેઓ અમદાવાદ તરફ જતાં હતા ત્યારે સમાચાર મળ્યા કે શ્રી મૂળચંદ્ર મહારાજ લીબડીમાં રોકાઇ ગયા છે કારણ કે તેમને તાવ આવે છે. તેથી શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજ તરત ત્યાં પહોંચી ગયા. શ્રી બુદેરાયજી મહારાજ માંદા શિષ્યની સેવા પ્રેમથી કરતા હતા તે જવાબદારી શ્રી વૃદ્ધિચંદ્ર મહારાજે લઈ લીધી અને પ્રેમથી સેવા ચાકરી કરી. તાવ સાવ મટી ગયા થઈ વિહાર કરીને ત્રણે મુનિ ભગવંતો અમદાવાદમાં આવી ઉજ્જવેશની ધર્મશાળામાં ઉતાર્યા.

મુનિરાજશ્રી બુદેરાયજીનો વિચાર પંચાસ મહિવિજયજી. જેઓ રેલાના ઉપાશ્રયની શાખા તરીકે લુહારની પોળના ઉપાશ્રયમાં રહેતા હતા. તેમની પાસે સંવેગી દીક્ષા લેવાનો હતો. તે વિચાર

શેડ હેમાભાઈ વિગેરે પસંદ કર્યો. પં. સૌભાગ્યવિજયજી પાસે યોગ બહેવા શરૂ કર્યો. યોગ પૂરા થયા એટલે સંવત ૧૯૧૨ માં ચતુર્વિધ સંઘની સમક્ષ દાદા મણિવિજયજીએ તેઓ ત્રણને સંવેગી દીક્ષા આપી. મુનિ બુદ્ધિરાયજીનું નામ મુનિ બુદ્ધિવિજયજી, પંન્યાસ મણિવિજયના શિષ્ય, તથા મુનિ મૂળચંદ્રજીનું નામ મુનિ મુક્તિવિજયજી તથા મુનિ વૃદ્ધિચંદ્રજીનું નામ મુનિ વૃદ્ધિવિજયજી તે બંને મુનિ બુદ્ધિવિજયજીના શિષ્ય એ પ્રમાણે ગુરુ-શિષ્ય પણની અને નામની સ્થાપના કરી. સંવત ૧૯૧૨નું ચાતુર્માસ તેઓ ત્રણેએ દાદા મણિવિજયજી સાથે અમદાવાદમાં જ કર્યું. શ્રી બુદ્ધિરાયજી મહારાજ અને એમના શિષ્યોના નવા નામ રાખવામાં આવ્યા પણ તેઓના મૂળ નામ પ્રચલિત બની ગયાં હતાં કે મુનિ વૃદ્ધિવિજયજી પણ વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ તરીકે જ વધુ જાણીતા રહેલ છે. ૧૯૧૩નું ચોમાસું શ્રી બુદ્ધિરાયજી મહારાજે અને શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજે અમદાવાદમાં જ કર્યું. શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજે બીજા સંસ્કૃત-કાવ્ય ગ્રંથોનો અભ્યાસ સાથે પાંડત હરનારાયજીના પાસે ચંદ્રિકાની બીજી વૃત્તનો અભ્યાસ કર્યો શ્રી મૂળચંદ્રજી મહારાજ સં. ૧૯૧૩માં અમદાવાદથી વિહાર કરીને પાલીતાણા યાત્રા કરીને ભાવનગર આવ્યા સંવત ૧૯૧૩નું ચોમાસું તેઓ શ્રીએ ભાવનગરમાં કર્યું;

સંવત ૧૯૧૪માં શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજે અમદાવાદથી વિહાર કરી પાલીતાણા આવ્યા. શ્રી મૂળચંદ્રજી મહારાજ ભાવનગરથી વિહાર કરી પાલીતાણા આવ્યા. બંને મળ્યા અને હર્ષવત ધ્યા. શત્રુજય તીર્થનાં યાત્રા કરીને સંવત ૧૯૧૪નું ચોમાસું શ્રી મૂળચંદ્રજી મહારાજે શિહોરમાં કર્યું. અને શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજે સંવત ૧૯૧૪નું ચોમાસું ભાવનગર કર્યું. ગુરુ મહારાજે તેમને વ્યાખ્યાન વાંચવાની આજ્ઞા આપી હતી. તેમની પ્રતિભા ઘણી તેજસ્વી હતી. તેમનું ચારિત્ર એટલું બધું નિર્મળ હતું. અને ભક્તિ, વિનય વૈયાવચ્ચ, શાસ્ત્રજ્ઞાન વિગેરે ગુણોથી એટલું બધું યજિત્ર હતું કે એમની પાસે રહીને ઘણાને વૈરાગ્યનો બોધ થતો હતો. આ ચોમાસા દરમિયાન ભાવનગરના શ્રાવકોને ફરી પાછા ઘેલા કરી લીધા હતા.

સંવત ૧૯૧૫માં ગુરુ મહારાજ અમદાવાદથી વિહાર કરીને પાલીતાણા આવ્યા. શ્રી મૂળચંદ્રજી મહારાજ પણ શિહોરથી વિહાર કરીને પાલીતાણા આવ્યા. શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ ભાવનગરથી વિહાર કરીને પાલીતાણા આવ્યા. કેટલાક દિવસ રહીને સૌની સાથે ભાવનગર આવ્યા આ વખતે ભાવનગરના સંઘનો ભાવનગરમાં જ સૌનું ચોમાસું રાખવાનો બહુજ આગ્રહ હતો.

પરંતુ વિશેષ ઉપકારના હેતુથી સંવત ૧૯૧૫નું ચોમાસું ગુરુ મહારાજે ભાવનગરમાં કર્યું. શ્રી મૂળચંદ્રજી મહારાજે શિહોરમાં કર્યું. અને શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજે ઘોઘામાં કર્યું. ઘોઘામાં પયું. ઘોઘામાં ચતિઓનું જોર હતું તેથી ઉપાશ્રયમાં ઉતરવા ન મળ્યું. શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ એક ગૃહસ્થને ઘેર ઉતર્યા. પણ દિવસે દિવસે શ્રાવકો તેમના રંગી ધ્યા વ્યાખ્યાન પણ આપી શક્યું. અને પયું/ઘણમાં એમણે ઉપાશ્રયમાં કદપસૂત્ર વાંચ્યું. શ્રી સંઘને બહુ હર્ષ થયો. ત્યારથી ઘોઘામાંથી ચતિનો મહિમા ઓછા થઈ ગયો.

સંવત ૧૯૧૬માં ગુરુ મહારાજ અને શ્રી મૂળચંદ્રજી મહારાજે અમદાવાદ તરફ વિહાર કર્યો શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ ઘોઘાથી નીરખેલા કરી પાલીતાણા સહિત પાલીતાણા ગયા. પાલીતાણા યાત્રા કરીને ભાવનગરના શ્રાવકોના આગ્રહથી ભાવનગર આવ્યા. સંવત ૧૯૧૬નું ચોમાસું ભાવનગરમાં જ કર્યું.

સંવત ૧૯૧૭માં ભાવનગરથી વિહાર કરીને શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ અમદાવાદ આવ્યા. ગુરુદેવ બુદેરાયજી મહારાજે પંજાબ તરફ વિહાર કર્યો હતો. સંવત ૧૯૧૭, ૧૯૧૮, ૧૯૧૯ અને ૧૯૨૦ એમ ચાર વર્ષના ચોમાસા શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજે અમદાવાદમાં જ કર્યા, તે દરમિયાન તેમણે અમદાવાદના શેઠશ્રી હેમાલાલ, શેઠશ્રી પ્રેમાલાલ, શેઠશ્રી દલપતલાલ અને શ્રી મગનલાલ ઉપર ઘણો પ્રભાવ પાડ્યો. સંવત ૧૯૨૧માં શેઠશ્રી દલપતલાલ ભયુલાલએ સિદ્ધાચલજીનો સંઘ કાઢ્યો. મહારાજ સાથે ચાલ્યા. મહારાજશ્રી પાછા સંઘ સાથે અમદાવાદ ન જતાં ભાવનગર પધાર્યા. સંવત ૧૯૨૧નું ચોમાસું ભાવનગરમાં કયું. મહારાજશ્રી વિહાર કરીને અમદાવાદ આવ્યા. સને સંવત ૧૯૨૨, ૧૯૨૩, ૧૯૨૪ અને સં. ૧૯૨૫ એમ ચાર ચોમાસા અમદાવાદમાં જ કર્યા. સંવત ૧૯૨૬ માં શ્રી શંખેશ્વરજીની યાત્રા કરીને તેઓશ્રી રાધનપુર પધાર્યા અને તે ચોમાસું ત્યાં જ કયું.

સંવત ૧૯૨૭માં પંજાબથી ગુરુ મહારાજશ્રી આ તરફ પધારે છે એવા ખબર માંભળીને શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ અને શ્રી મૂલચંદ્રજી મહારાજ બીજા ચાર મુનિઓ સહિત સામા ચાલ્યા. પાટણ, પાલણપુર થઈને પાલી પહોંચ્યા. પાલીમાં ઘણા વર્ષે તેઓ બધા એકત્ર થયા. પાલીથી ગુજરાત તરફ સૌએ વિહાર કર્યો. રસ્તામાં આબુજી તીર્થની યાત્રા કરીને વિહાર કરતાં અમદાવાદ આવ્યા. સંવત ૧૯૧૭નું ચોમાસું ગુરુ મહારાજ સાથે અમદાવાદમાં જ કયું.

સંવત ૧૯૨૮માં શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ અમદાવાદથી વિહાર કરીને રસ્તામાં અનેક ભવ્ય જીવો ઉપર ઉપકાર કરતાં લીંબડી આવ્યા. આ ચોમાસું મહારાજશ્રીએ લીંબડીમાં જ કયું.

સંવત ૧૯૨૯માં લીંબડીથી વિહાર કરી મહારાજશ્રી ધોલેરા પધાર્યા. શ્રાવક વર્ગે બહુ જ સત્કાર કર્યો. ત્યાં ઘણા શ્રાવકો યતિઓના રાગી હતા. મહારાજશ્રીએ ધીમે ધીમે શ્રાવક વર્ગના દિલ જીતી લઈને શુદ્ધ માર્ગના રાગી બનાવ્યા. શેઠ મૂલચંદ્રલાલ વેલરીએ ધોલેરાથી શ્રી સિદ્ધાચલજીનો છ'રી પાળતો સંઘ કાઢ્યો. મહારાજશ્રીને વિનંતિ કરીને સાથે લીધા. પાલીતાણે પહોંચીને યાત્રા કરીને આનંદિત થયા. સંવત ૧૯૨૯નું ચોમાસું મહારાજશ્રીએ પાલીતાણામાં જ કયું.

સંવત ૧૯૩૦માં પાલીતાણેથી વિહાર કરી મહારાજશ્રી ભાવનગર પધાર્યા. આ સમયમાં કેટલાંક એક શ્રાવકોની રૂચિ ક્રિયા માર્ગ પરથી ઉઠી ગઈ હતી, તેઓને મહારાજશ્રીએ અનેક પ્રકારના શાસ્ત્રધાર બતાવીને દૃઢ કર્યા. ભાવનગરમાં શ્રાવકોના સમુદાય મોટો હોવાથી ઘણા છોકરાઓ ધાર્મિક અભ્યાસ કરી શકે તેથી મહારાજશ્રીના ઉપદેશથી સંવત ૧૯૩૦ના અષાઢ શુદ્ધ ૪ ને દિવસે જેન શાળાની સ્થાપના કરવામાં આવી. સંવત ૧૯૩૦નું ચોમાસું મહારાજશ્રીએ ભાવનગરમાં જ કયું. સંવત ૧૯૩૧મા મહારાજશ્રી વિહાર કરીને અમદાવાદમા આવ્યા.

એક મહા પુરુષ આખા હિંદુસ્તાનમાં પ્રસિદ્ધિ પામેલા મુનિરાજશ્રી આત્મારાજજી હતા. તેમણે પંજાબ દેશમાં, પોતાની જન્મભૂમિ હોવાથી, સંવત ૧૯૧૦ માં સ્થાનકવાસી સંપ્રદાયમાં દીક્ષા લીધી હતી. બુદ્ધિ બહુ તીક્ષ્ણ હોવાથી અને અનેક શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરીને સ્થાનકવાસીનો ત્યાગ કરીને તપગચ્છનો અંગીકાર કર્યો હતો. સંવત ૧૯૩૧ માં અમદાવાદમાં શ્રીસંઘે કરેલા મહોત્સવ પૂર્વક મુનિ આત્મારાજજીએ મુનિરાજશ્રી બુદેરાયજી મહારાજ પાસે સંવેગી દીક્ષા ગ્રહણ કરી. આ વખતે તેમનું મૂળ નામ ફેરવીને મુનિ આનંદવિજયજી રાખવામાં આવ્યું. પરંતુ પ્રથમના

નામની જ્યાંતિ બહુ જ થઈ ગયેલી હોવાથી આત્મારામજી મહારાજ તરીકે જાણીતા રહેલ છે. બીજા ૧૫ મુનિઓએ પણ આત્મારામજી મહારાજના શિષ્યો તરીકે સંવેગી દીક્ષા લીધી. પોરબંદરથી વિહાર કરતાં એક યતિ અમદાવાદ આવ્યા હતા. તેમને શુદ્ધ માર્ગની રૂચિ જાગૃત થઈ તેથી યતિપણું તણ દઈને મુનિરાજશ્રી છુટેરાજી મહારાજ પાસે સંવેગી દીક્ષા ગ્રહણ કરી તેમનું નામ મુનિ ગંભીરવિજયજી રાખવામાં આવ્યું. અને મુનિરાજશ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજના શિષ્ય તરીકે જાહેર થયા. શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજે સંવત ૧૬૩૧ નું ચોમાસું અમદાવાદમાં જ કર્યું.

સંવત ૧૬૩૨ માં અમદાવાદથી વિહાર કરીને, લાઠીદઢ થઈને વળા આવ્યા. વળામાં કેટલાએક દિવસ રોકાયા. વળાથી ભાવનગર આવીને પાલીતાણા આવ્યા. સંવત ૧૬૩૨નું ચોમાસું પાલીતાણામાં કર્યું. પાલીતાણામાં જૈન બાળકોને ધાર્મિક અભ્યાસ કરવા માટે તેઓશ્રીના ઉપદેશથી જૈનશાળાની સ્થાપના કરવામાં આવી. સંવત ૧૬૩૩ માં પાલીતાણાથી વિહાર કરી ભાવનગર આવ્યા. સંવત ૧૬૩૩, ૧૬૩૪. ૧૬૩૫ના ત્રણે ચોમાસાં ભાવનગરમાં જ કર્યા. તેમનો ઉપદેશ અક્ષિત મનવાળાને પણ ધર્મમાં સ્થિર કરવાની શક્તિ ધરાવતો હતો. આ ત્રણ વરસ ઉપરા ઉપર ભાવનગરમાં રહેવાથી અનેક શ્રાવકોને ધર્મમાં સ્થિર કર્યા અને તેઓના ઉપર અનેક પ્રકારનો ઉપકાર કર્યો.

સંવત ૧૬૩૬માં વળાના શ્રાવકના આગ્રહ હોવાથી મહારાજશ્રી વળામાં પધાર્યા. સંવત ૧૬૩૬ અને ૧૬૩૭ ના બંને ચોમાસાં વળામાં જ કર્યા. મહારાજશ્રીના ઉપદેશથી સંવત ૧૬૩૭ ના વર્ષમાં ભાવનગરમાં જૈન શાળા સ્થપવામાં આવી હતી. તેમાં અભ્યાસ કરીને ઉછરતી વયના જૈન સુવાનોએ મહારાજશ્રીની કૃપાથી, “શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક” નામની સભાનું સંવત ૧૬૩૭ ના શ્રાવણ શુદ્ધ ૩ ને દિવસે સ્થાપન કર્યું.

સંવત ૧૬૩૮ ના જેઠ માસમાં વળાથી વિહાર કરીને ભાવનગર પધાર્યા. શ્રીસંઘે ઘણા હુવંથી સામૈયું અને પ્રવેશ મહોત્સવ કર્યો. આ વખતે ભાવનગરના સંઘમાં અંદર અંદર કંઈક મનની જુદાઈ ચાલતી હતી. તે મહારાજશ્રીના પધારવાથી એકતા થઈ ગઈ. સંવત ૧૬૩૮નું ચોમાસું અને ત્યાર પછી નિર્વણાવસ્થા પર્યંત સર્વકાળ ભાવનગરમાં જ રહેવાનું થયું. મહારાજશ્રીને વિદ્યાભ્યાસ અને જ્ઞાન સંપાદન પ્રત્યે ઘણી પ્રીતી હતી. તેમણે સ્વયં શાસ્ત્રો ઉપરાંત વ્યાકરણ, કાવ્ય, કૈશ, અલંકાર વિગેરેના સારો અભ્યાસ કર્યો હતો. એટલે ભાવનગરનાં વાતુર્માસ અને સ્થિર-વાસ દરમ્યાન એ દિશામાં એમણે ઘણું સંગીન કાર્ય કર્યું હતું. અને શ્રીસંઘ પાસે કરાવ્યું હતું, કેટલાક જૈન સુવાનો એમની પાસે શંકા સમાધાન માટે, જ્ઞાન ચર્ચા માટે કે શાસ્ત્રાભ્યાસ માટે નિયામત આવતા.

સંવત ૧૬૪૮ના ભાદરવા માસમાં મહારાજશ્રીને છાતીના દુઃખાવાનો વ્યાધિ શરૂ થયો. તે સમયે મહારાજશ્રીના ભક્તવાન શ્રાવકોએ મહારાજશ્રીને ફોટોગ્રાફ પહોંચાવવા માટે વિનંતિ કરી. પ્રથમ પણ આ વિષયમાં વાતચીત થયેલ હતી. પણ મહારાજશ્રી તરૂન નિરભિમાની હોવાથી તે વાતનો સ્વીકાર કરતા નહોતા. ફોટોગ્રાફ પહોંચાવવાનો વિચાર અજસાવી દેતા, પરંતુ આ વખતે તે ભક્તિવાળા શ્રાવકોએ પ્રબળ હિચ્છા જણાવી અને ફોટોગ્રાફના સાધનો તૈયાર કરી સામા ખરા કર્યા. મહારાજશ્રીએ આ વખતે દાક્ષિણ્યતા રાખીને ફોટોગ્રાફ પહોંચાવવાનું સ્વીકાર્યું અને તરત જ ફોટોગ્રાફ લેવામાં આવ્યો. શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાએ પોતા તરફથી ઘણી નકલો તૈયાર કરાવી, જેથી તેમના ભક્તજનો અત્યારે પણ તેઓ સાહેબના દર્શનના લાભ મેળવે છે.

મહારાજશ્રીના જન્મ તો પંજાબ દેશમાં થયો હતો. દીક્ષા લીધા પછી ત્રણ વર્ષ પછી સંવત ૧૬૧૧માં ગુજરાતમાં આવ્યા હતા. ત્યાર પછી પાછા પંજાબ ગયા જ નહીં. ગુજરાતમાં આવ્યા બાદ ૩૮ ચોમાસાં કર્યા તેમાં અરધો અરધ ૧૬ ચોમાસાં ભાવનગરમાં જ કર્યા છે. તેથી ગુજરાતમાં પધાર્યા તે પછુ જાણે ભાવનગરના હિતને માટે જ પધાર્યા હોય એવું જણાય છે. ભાવનગરના શ્રી સંઘ ઉપર ઉપકાર કરવામાં કંઈ બાકી રાખી નથી. સંવત ૧૬૪૬ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ ને દિવસે શ્રી સંઘનેા એક મેળાવડો કરવામાં આવ્યો. તે પ્રસંગે અનેક વક્તાઓએ મહારાજશ્રીના પારાવાર ઉપકારનું સ્મરણ કરાવ્યું. તે વખતે સર્વના એક મતથી એમ ઠરાવવામાં આવ્યું કે “સારા પાયા ઉપર એક જેન પાઠશાળા સ્થાપવી અને તેની સાથે મહારાજશ્રીનું નામ જોડી દેવું.” તેથી ૧૬૪૬ના વૈશાખ શુદ્ધ ૩ ને દિવસે માટી ધામધુમ સાથે વરઘોડા ચઢાવીને અતુર્વિધ સંઘની હાજરીમાં “મુનિ વૃદ્ધિ-ચંદ્રજી જેન પાઠશાળા” સ્થાપન કરવામાં આવી. જેન પાઠશાળાના સ્થાપન પછી મહારાજશ્રીની વ્યાધિએ જોર કયું. આ વખતે સાધુ-સાધ્વીના ઠાણા ૫૦ એકત્ર થયા હતા. ભક્તિવંત શ્રાવકો રાત-દિવસ સાવધાન પણે ભક્તિ કરવા લાગ્યા. અત્યંત વ્યથાકારક વ્યાધિમાં મહારાજશ્રીની સમતા અપૂર્વ હતી. સંવત ૧૬૪૬ના વૈશાખ શુદ્ધ ૭ ને દિવસે રાતના સાડા નવ કલાકે સંપૂર્ણ સમાધિમાં “અરિહંત, સિદ્ધ, સાહુ” એ શબ્દોનો ઉચ્ચાર કરતા આ નંધર મનુષ્ય દેહ તણ દીધો. સુશે-ભિત પાલખીમાં મહારાજશ્રીના દેહને મૂકીને ભડતો “જય જય નંદા, જય જય ભદ્ર”ના ઉચ્ચારો કરતા કાઢાવાડીમા લઈ આવ્યા, હજારોની મેદની ત્યારે એકત્ર થઈ હતી. મહારાજશ્રીના દેહને ત્યાં અગ્નિસંસ્કાર કરવામાં આવ્યા. આ પ્રસંગે જુદા જુદા સંઘોએ અને અનેક લોકોએ અનુકંપાદાન દીધુ મહારાજશ્રીના સંસ્કારને સ્થાનકે મહારાજશ્રીની પાદુકાનું સ્થાપન કરવા માટે એક આરસની દેરી બનાવવામાં આવી. અને તેમાં સંવત ૧૬૫૦ના શ્રાવણ શુદ્ધ પુનમે મહારાજશ્રીના પગલાં સ્થાપન કરવામાં આવ્યા.

શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ પછુ પોતાના વડીલ ગુરુખંધુ શ્રી મૂલચંદ્રજી મહારાજની જેમ પદ્મ વર્ષની વયે કાળધર્મ પામ્યા, અને ભાવનગરમાં કાળધર્મ પામ્યા. બંનેનો અગ્નિ સંસ્કાર ભાવનગરમાં કાઢાવાડીમાં થયો. બંનેના પગલાંની ઠેરી પછુ પાસે પાસે કરવામાં આવી.

આ પ્રમાણે મુનિરાજશ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ, જેઓ નિઃસ્પૃહ-શિરોમણિ મુનિરાજશ્રી ગુટેરાયજી મહારાજના શિષ્ય, પ્રતાપીગણિજી શ્રી મૂલચંદ્રજી મહારાજના લઘુ ગુરુભાઈ, અને મહા તપસ્વી ક્ષમાસમુદ્ર મુનિરાજશ્રી આંતિવિજયજી મહારાજના અને જ્ઞાનસમુદ્ર, વદ્રશાસ્ત્રના પારગામી શ્રી આત્મારામજી મહારાજના મોટા ગુરુભાઈ હતા. તેઓશ્રી અનેક ભવ્ય જીવો ઉપર ઉપકાર કરીને અને વિશેષ ક્ષત્રીને શ્રી ભાવનગર સંઘ ઉપર ઘણો જ મોટો ઉપકાર કરીને સ્વર્ગસુખના ભોક્તા થયા છે. મુનિરાજશ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજ સાહેબને કોટિ કોટિ વંદના.

જે ઇન્દ્રિયોને છતી શકે છે તેણે જગતને છત્યું છે. અને જે ઇન્દ્રિયોથી છતાયો છે તે જગથી છતાયો છે.

ગિરિરાજ યાત્રા સપ્તપદી

પુણ્ય-પાપની ખારી

સોપાન સાતમું...

પ. પૂ. પં. પ્રદ્યુમ્નવિજયજી મહારાજ સાહેબ

સં. ૨૦૪૫ માગશર સુદિ ૧૦, રાબુલા

પ્રદ્યુમ્ન વિ.

તત્ર શ્રી દેવગુરુભક્તિકારક સુશ્રાવક.....
યોગ્ય ધર્મભાષા પૂજ્યપાદ શાસનસમ્રાટશ્રીની
કૃપાથી આનંદ મંગલ વર્તે છે ત્યાં પણ તેમજ
હો !

હવે આપણે નવટૂંકનું વર્ણન જોઈએ

ગિરિરાજ ઉપરના જિનમંદિરો અને જિન-
પ્રતિમા જોઈને એ બધા નિર્માણ કરનાર શ્રાવકોની
ઉદારતા, ભક્તિ અને સાદસ જોઈને એનો જેમ
જેમ વિચાર કરીએ તેમ તેમ અહોભાવ અને અનુ-
ભાવનાના ઝરણાં વહેવા લાગે છે, ક્યારેક આપણી
સાદી બુદ્ધિથી વિચારીએ તો આટલે દૂર-આટલે
ઉંચે આવા મોટા મોટા જિનખિખો અને આજ
વિશાળ-આભ ઉંચા જિનમંદિરોનું નિર્માણ કેવી
રીતે કરી શક્યા હશે ? આજે આટલા સાધનો વધ્યા
પછી પણ આપણને હું શક્ય લાગે છે તો તે વખતે
કઈ રીતે શક્ય બન્યું હશે ? જ્યારે શ્રદ્ધા-સંકલ્પ
અને નિર્ધાર શક્તિનો વિચાર કરીએ છીએ ત્યારે
આ બધું એકદમ શક્ય લાગે છે.

અહિંસા જિનખિખોના પરમાત્માના દર્શન
થાય છે તેની સાથે સાથે ભક્તોની મૂર્તિમંત
શ્રદ્ધાના પણ દર્શન થાય છે. નવટૂંકમાં તો કેવા
મોટા મોટા જિનખિખો છે. અદ્ભુત શ્રી આદીશ્વર
ભગવાન - (જેને આપણે અદ્ભુતના હુલામણા
નામે ઓળખીએ છીએ) ને સાઠા અઢાર કુટ

ઉંચા અને સાઠા ચૌદ કુટપહોળા છે તે અહીં છે
આનું જીમુ નામ સ્વયંભૂ આદિનાથ પણ છે
ગિરિરાજથી ચારેબાજુના રૂપ રૂપ માર્ગલ દ્વારા
જે શિખર દેખાય છે, તેવું બાદજથી ખાતો કરનારું
શિખર આ જ નવટૂંકમાં છે. આ નવટૂંકની યાત્રા
હનુમાનધારથી જે એક રસ્તા નવટૂંકમાં જાય છે
ત્યાંથી શરૂ થાય છે.

અહીં ઠાળી બાજુ એક અંગા-શાખીર આવે
છે. તેની કથા બાણવા જેવી છે આપણને તો એમ
થાય કે અહીં ગિરિરાજ ઉપર આવી શી જરૂર ?
પણ તેમને અહીં રક્ષક તરીકે સ્થાપ્યા છે

અંગારશા પીરની કથા

ટૂંકમાં તેની વાત આ પ્રમાણે બનેલી છે :-
કરમના ખેલ છે. વિચિત્રતાની ખાણ એનું નામ
જ સંસાર. કલ્પના શક્તિ જ્યાં અટકી જાય ત્યાંથી
કર્મશક્તિ શરૂ થાય ? પાટણ (ઉચું) માં મુસ્લિમ
સુખાદું રાજ્ય ચાલે

સત્તા, યુવાની ને અવિવેક આ ત્રણ મળે અને
તરખાટ ન મચાવે તો જ આશ્ચર્ય થાય.

સુખે યુવાન, મદદેલો, રૂપ પાછળ પાગલ,
જ્યાં ક્યાંવ આંખને આંજે તેવું રૂપ જોયું નથી
ને તેને પોતાનું કયું નથી, માત્ર સોદ્ધપ્રેમ
હોય તે તો હરણુના આંખ અને શિંગરા, રેશમ
જેવી રૂંવાટીને આછી ટપકી જોઈને ખુશ ખુશ
થઈ જાય પણ શિકારી...શિકારી તો તેને એ રીતે

રહેવા જ ન દે રહે'સી નાંખે. પાંખી નાંખે, ત્યારે જ તેને જ'પ વળે.

પાટણની પાસે કુણધેર નામે ગામ, જે આવેય છે, ત્યાં દશાશ્રીમાળી જૈન શ્રાવક વસે, ભાણસી સોની તેનું નામ, કોડાઈ તેની પત્ની. બન્નેને ધર્મનો ભારે રાગ, નિત્ય દેવદર્શન પછી જ પાણી ખપે, તેવો નિયમ પાળે, કોડાઈનું રૂપ એવું કે ઘરે આવેલા મહેમાનને લોકો દેખાડવા લઈ જાય, આ રૂપના વળાણ પાટણના એ સુખા શેરસાહચિકથા એ સાંભળ્યા, અને સાંભળતા ભેગા જ તેનું મન તલપાપડ થયું, સત્તા તો હતી જ, પ્રભુ તો ખબરી અને રોક, શું બોલે? કોડાઈ પાટણ ભેગી થઈ ગઈ, અબલાનું ખજ હાથું, પણ મનમાંથી ધર્મ ખસતો નથી, નિત્ય સવારે-બંધ બારણે ભગવાન ઋષભદેવના દર્શન-વંદન-પૂજન ચાલે છે.

'કે' કે સુખાના કાન ભંભેયાં. કામણ કરે છે, સુખો તે જ વખતે પહોંચ્યો, બારણા ખોલીને ગયો, કોડાઈ દેડાઈ પડી, આ શું...? આટલો વખત પણ મારો નહીં, સુખાએ પૂછ્યું શું કરે છે.

ભગવાનને ભળુ છું. કોણ છે આ ભગવાન...? ક્યાં રહે છે? કોડાઈ કહે કે ભગવાન ઋષભદેવ નામ છે... રહે છે પાલિતાણામાં, શત્રુજયના પહાડના શિખરે.

એક દિવસ સુખાને ધૂન ચઢી, ચાલો પાલિતાણા. જોડા માણસો સાથે ઉપડ્યા, બે જણા પોતે, એક બે ચોકીયાત, રસાલો અને સાથે એક ઓલીયો અંગારસા, કાફલો પહોંચ્યો પાલિતાણા, તૈયાર થઈને આવ્યા દાદા ઋષભદેવના દરબારમાં, સુખો દાદાનાં રૂપને જોઈને ઓવારી ગયો, આફરીન પોકારી ગયો, રાજપો પ્રગટ કરવા સોનાસહોરનો થાળ મંગાવ્યો, અંગારસા આ બધું જોતો હતો, તે અત્યાર સુધીતો શાંત હતો, પણ સોનામહોરનો

થાળ જોઈને અંગારસાની આંખે અંગારા વરસવા લાગ્યા. ન સાંખી શક્યો, સુખા ઉપર રોષ ચઢ્યો, પણ તેને શું કહેવાય? એટલે સીધો કૂધો ભગવાન ઋષભદેવ તરફ-તીરથ હથિયારનો ધા કર્યો, વાતા-વરણમાં હા હા કાર મચી ગયો, ઘા કરતાં તો કર્યો, પણ વળતાં હૈયામાં ભય ગભરાટ અને પીડાની શૂળ ભોંકાઈ ગય, તે તો ત્યાંથી નાઠો-ભાગ્યો, જ્યાં જવાય ત્યાં આડેઘડ પથરા ઠેકતો ઠેકતો કયાંક પગ મૂકવા ગયો ને પગ ના ઠર્યાં, લપસ્યો-ગભરાટમાં જ ગબડ્યો, અને ત્યાંને ત્યાં જ તેના રામ રમી ગયા, કણમાં જ આ બધું બની ગયું, સુખો તો અવાફ બન્યો? કોડાઈના આંસુ સૂકાતાં નથી, બધા જ પૂતળા જેવા જડ... આકાશમાં ગઠગઠાટ શત્રુજયના રક્ષક કપહી પાસે નત મસ્તકે ઉભેલા દેવ વિનવે છે, કરગરે છે, મને આ તીર્થનું રખોપું સોંપો, કપહીના કોધ હંતુ શાંત નથી થયો? કહે કે હમણું તો તું જ ધારદાર હથિયાર લઈને દોડ્યો તો, અને હવે રખોપું માંગે છે? તું જ અંગારસાને? અંગારસા કહે કે હા માફ કરો? માફ કરો? હવે આ પીડા સહેવાતી નથી આ રખોપું મળશે તો જ મને શાન્તવન મળશે, મને મારા પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા દો, સુસહમાની આક્રમણોની સાથે ઢાલ બનીને ખડો રહીશ, તેને એટલે હાથે તેને ખાળી દઈશ, આટલી કૃપા કરો??? કપહી વક્ષે એને એ જવાબદારી સોંપી, અને અંગારસાએ ત્યાં સ્થાન જમાવ્યું, અને એ સ્થાન એટલે જ અંગારસા પીરની દરગાહ, હાલ એટલે જ જ્યારે જ્યારે સંઘ આવે ત્યારે ત્યારે આ રક્ષકનું ઉચિત સન્માન કરવાની પરંપરા ચાલે છે

આ તેના ઇતિહાસ... આ તેનીક થા છે.

આ નવદૂંકની સંજ્યા પણ જુદી જુદી રીતે થાય છે. એક રીતે તો દાદાની દૂંક સાથે નવદૂંક થાય છે. તેનું કોઈક પાછળ પ્રમાણ છે.

—: શ્રી શત્રુંજયતીર્થની નવદૂકનો નવાંગી કોઠો :—

[શ્રી સારાભાઈ મણિલાલ નવાખની તોંબપોથીના આધારે]

ક્રમ	દૂકનું નામ	દૂક બંધાવનારનું નામ	માતાનું નામ	પિતાનું નામ	જાતિનું નામ	ગામનું નામ	સંવત	પ્રતિષ્ઠા તિથિ
૧	ઠાઠાની દૂક	૧૬મો ઉદ્ધાર કર્માશાહ	તારાદેવી	તોલાશાહ	વીશા ઓસવાળ	ચિતોડગઢ	૧૫૮૭	વૈશાખ વદ ૬
૨	ઔમુખણી દૂક	સવા સોમણ	જસમાદેવી	ભોગરાજ	દશા પોરવાહ	અમદાવાદ	૧૬૭૫	વૈશાખ સુદ ૧૩
૩+	છીયાવસહી	ભખમીચંદ ભંડારી		શિવચંદ	વિશા ઓસવાળ	અમદાવાદ	૧૭૬૪	અષાઢ સુદ ૧૦
૪	પ્રેમાવસહી	પ્રેમચંદ મોદી	રતનબાઈ	લખણ મોદી	દશા શ્રીમાળી	અમદાવાદ	૧૮૪૩	મહા સુદિ ૧૧
૫	હેમાવસહી	હેમાભાઈ શેઠ	દાદીજીડાવ	વખતચંદ શેઠ	વીશા ઓસવાળ	અમદાવાદ	૧૮૮૬	મહા સુદિ ૫
૬	ઉજમવસહી નદીચરદ્રીપ	ઉજમભાઈ	જડાવબાઈ	વખતચંદ શેઠ	વીશા ઓસવાળ	અમદાવાદ	૧૮૮૬	વૈશાખ સુદિ ૧૩
૭	બાલાવસહી	દીપચંદ (બાલાભાઈ)		કલ્યાણજી	વીશા શ્રીમાળી	ધોધાખંદર	૧૮૬૩	
૮	મોતીવસહી	મોતીશા શેઠ	રૂપાબાઈ	અમીચંદ	વીશા ઓસવાળ (મુખબંધ)	ખંભાત	૧૮૬૩	મહા વદિ ૨
૯	સાકરવસહી	સાકરચંદ		પ્રેમચંદ	દશા શ્રીમાળી	અમદાવાદ	૧૮૬૩	મહા સુદિ ૧૦

+ છીયાવસહીના ભેખના (નં. ૧૬૫) ના આધારે બંધાવનારા સુરતવાળા ગોડીદાસ ગોવિંદજી ઇ. પ્રતિષ્ઠા સંવત ૧૭૬૧ વૈશાખ સુદિ ૭ કરેલા છે. ખરેખર તે પંદરમી સદીની છે.

આ ઠાણક પ્રમાણે ચાલીએ, આ નવદૂકમાં દૂકની સખ્યા ભલે નવની છે. પણ તેમાં દેરાસરો, દેરીઓ, પ્રતિમાઓ બધા બધા છે. એક દૂક હોય, તેનું એક નામ પણ હોય છતાં તે નામની દૂકમાં જેઓના નામની દૂક હોય તે સિવાયની વ્યક્તિઓએ પણ દેરાસરો બંધાવ્યા હોય તેનું બન્યું છે ગિરિરાજના મંદિરો, મૂર્તિઓ તો ખરેખર શ્રદ્ધાના જ પ્રતિકો છે તેમ ફરી ફરીને કહેવું પડે છે.

પહેલી દૂક તો દાદાની દૂક, જે પરિચય આપણે જોઈ ગયા, હવે એ કેમમાં આવતી બીજી દૂક એટલે આપણે નવદૂકમાં પ્રવેશ કરીએ એટલે પહેલી આવે તે દૂક, આના ત્રણ નામો છે, ચૌમુખજીની દૂક, સવા-સોમાની દૂક અને ત્રીજી ખરતરવસહી, આ દૂક વિશે જ છે. જેની બસો સિતેર કુટ લખાઈ અને એકસો સોલ કુટ પહોળાઈ છે. શિખર તો કેટલું ઉંચું છે તે તો આપો આજ જ જણાઈ આવે છે. દૂરદૂરથી પણ જો કોઈ શિખર દેખાતું હોય તો આ જ ચૌમુખજીનું દેખાય છે. સવા-સોમજીનું નામ આ દૂક સાથે જોડાયું છે. તેની પણ એક કથા છે. જે લગભગ આપણે ત્યાં પ્રચલિત છે, છતાં દૂકમાં લખું છું.

સવચંદલાઈ બંધલી (સોરઠ)ના અને સોમચંદલાઈ અમદાવાદના બન્ને વ્યાપારી, સોમચંદલાઈનો વ્યાપાર દેશ-પરદેશમાં ચાલે, નામ પંકાયેલું, સાથ વખણાયેલી.

સવચંદલાઈ બીડમાં આવી પડ્યા, લેણદારને રકમ કેમ ચૂકવવી તે મૂંઝવણ થઈ, એક લેણદાર લેણી રકમ લેવા હઠ કરી બેઠો. અને બીડમાં ભક્તને ભગવાન સાંભરે, તેમ સવચંદલાઈને સોમચંદ શેઠ યાત્રા આપ્યા, કોઈ ઓળખાણ નહીં. લેવડ-દેવડ નથી. માત્ર નામ જાણેલું, ભગવાનનું નામ લઈને હૂંડી લખી દીધી, મનનો ભાર છૂટો ન રહ્યો, આંખમાં આંસુ ઘસી આવ્યા, લખેલી હૂંડીમાં બે આંસુ ટપકી ગયા, એકાદ-બે શબ્દ

રેલાઈ ગયા, હૂંડી રવાના થઈ, સોમચંદલાઈની આંખ માણસ પારખી હતી. એમને હૂંડી વાંચીને હૂંડીમાં બે શબ્દોની પેલેપારના ભાવને પણ વાંચ્યાં, રેળાયેલા શબ્દોના અર્થને ઉઠેલ્યા, પૈસા ગણી આપ્યા, સવચંદ શેઠની લાખ રૂપિયાની આબરૂ સચવાઈ ગઈ. ભગવાનનો પાઠ માન્યો. હૃદય કૃત-કૃત્યતાના ભારથી ભરાઈ ગયું, આંખો ભીની થઈ ગઈ. થોડી સરખાઈ આવી એટલે એ રકમ લઈને સવચંદશેઠે અમદાવાદની વાટ પકડી, પહોંચ્યા સોમચંદલાઈની ડેલીએ, સવારનો પહોર હતો. સોમચંદલાઈ એટલે બેસી દાતાણ-પાણી કરતાં હતાં. સવચંદલાઈએ પૂછ્યું કે સોમચંદલાઈનું ઘર આજ ને ? સોમચંદલાઈએ સવચંદલાઈના શ્રદ્ધાના તેજથી જગારા મારતા લલાટને જોઈને પામી ગયા. હૂંડી લખનાર ભાઈ આ જ લાગે છે.

સોમચંદલાઈએ કહ્યું, હા....આવો....આવો, આંતરિક સત્કાર થયો, આવવાનું પ્રયોજન પૂછ્યું, સવચંદશેઠે પૈસા કાઢ્યા, આપવા માંડ્યા, સોમચંદલાઈ કહે કે શેના પૈસા ને શેની વાત, અમારે ચોપડે તમારું નામ નથી અને ખાતું પણ નથી, તો પૈસા કેમ લેવાય ? સવચંદશેઠે કહે કે પૈસા તમે ચૂકવ્યા છે માટે તમારા પૈસા મારાથી કેમ લેવાય ? બન્ને પોતાના વિચારમાં અટક રહ્યા, હવે આ પૈસાનું શું કરવું ? છેવટે ગિરિરાજ ઉપર વિશાળ જિનાલય નિર્માણ કરવાનું નક્કી થયું, અને એ નિર્માણ થયેલું જિનમંદિર બન્નેની સહિયારી સ્મૃતિ માટે સવા સોમાની દૂકના નામે પ્રાસન્ન થયું.

આ સવા સોમની દૂકમાંથી પાંચલી બારીમાંથી બહાર નિકળતાં ચાર-પાંચ પગથીયા અઢતાં પાંઠવોનું દેરાસર આવે છે. તેમાં પાંચ પાંઠવો, કુંતા-માતા, અને દ્રૌપદીની મૂર્તિ છે.

આ દેરાસર માંડવગઢના મંત્રીશ્વર પેશશાહે બંધાવેલું છે, જેમાં મૂળનાયક શ્રી આદીશ્વર ભગવાન ગિરિરાજમાન હતા. પહેલાં અહીં થઈને જ દાદાના દેરાસરે જ જવાનું હતું.

પાંડવોના દેરાસરની પાછળ સહસ્ત્રકૂટનું દેરાસર છે, સહસ્ત્રકૂટની વાત તો આપણે દાદાની ટુંકના વર્ણનમાં જોઈ છે, વળી ત્યાં જ આરસમાં ૧૭૦ જિનની પણ પ્રતિમા છે. અહીંથી બળી પાછા સવા સોમાની ટુંકમાં થઈ તે ટુંકની દેરીના દર્શન કરતાં કરતાં છીપાવસહીમાં આવવાનું, અહીં પ્રદક્ષિણામાં ૨૪ ગોખલા છે, ત્યાં જ અજિતશાંતિ સ્તોત્રની રચના કરવામાં આવી હતી. એવી કિંવદંતી પ્રચલિત છે, છત્રીમાં ઋષભદેવના ચરણપાદુકા અને રાચણવૃક્ષ બંનેને અહીં છે, આગળ ચાલતાં જે દરવાજા આવે છે તે સાકરવસહીને દરવાજા આ ટુંક શેઠ સાકરચંદ્ર પ્રેમચંદે બંધાવી છે.

આમાં ત્રણ દેરાસર અને એકવીસ દેરીઓ આવેલી છે મૂળ મંદિર શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું છે. અને આ પ્રતિમાણ પંચધાતુના છે, પછી નંદીશ્વર દ્વીપ એટલે ઉજમફળની ટુંક આવે છે આમાં તેર ચોક્ક બાવન (૧૩ × ૪ = ૫૨) જિનની સુદર રચના છે કે જના દર્શનથી એમ વિચાર આવે કે આટલે ઉપર આ બધું કેમ કરીને બનાવ્યું હશે ? નંદીશ્વર દ્વીપથી ઉપર ચઢીએ એટલે એક નાનો કુંડ આવે છે. તેની જોડે હેમાભાઈ શેઠની ટુંક આવે છે. શાન્તિદાસ શેઠના પૌત્રના પૌત્ર નગરશેઠ હેમાભાઈએ આ ટુંક બંધાવી છે. મૂળમંદિર અજિતનાથ ભગવાનનું છે. આ ટુંકની બારીમાંથી નિકળતાં મોઢા કુંડ આવે છે ત્યાંથી આગળ ચાલતા મોદીની ટુંક આવે છે. મોદી પ્રેમચંદ લવણ જેઓ અમદાવાદથી સંઘ લઈને અહીં આવ્યા હતા. અહીં ૫૧ દેરી અને મૂળમંદિર એમ બાવન જિનાલય છે. મૂળનાયક શ્રી ઋષભદેવ ભગવાન છે. શ્રી પુંડરીકસ્વામી ભગવાનનું મંદિર પણ તેમને જ બંધાવેલું છે, અહીંથી આગળ એક સુરતવાળાનું દેરાસર આવે છે. સુરતના શેઠ રતનચંદ ઝવેરચંદનું બંધાવેલું છે. અહીં જે બે ગોખલા છે તે સાસુ-વહુના નામે જાણીતા છે. આગળના થાંભલા ઉપર ત્રણ તારણા છે. આગળના કારણી યાદ આવે તેવી કળાના દર્શન થાય છે.

થાંભલામાં કલાકારે કારીગિરી કરી છે. એક થાંભલામાં એક પુતળી એમ ત્રણ થાંભલામાં ત્રણ પુતળી છે. આ ત્રણ પુતળીને ક્રમશઃ એકને સાપ એકને વીંછી અને એકને વાંદરો કરડે છે.

આ ત્રણ દર્શ માટે દર્શકો તરેહ તરેહવારની વાતો જોડી કાઢે છે, કહી લે છે, મૂળ રહસ્ય કાંઈ મળતું નથી, પણ કોઈક હેતુ તો હોવો જ જોઈએ તેવું જણાય છે. શિલ્પીએ પણ પ્રાણ રેડ્યાં છે. બારીકાઈથી આ જોવા જેવું છે. સહસ્ત્રકૂળ પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું જિંબ મનોહર અને રમણીય છે.

મોદીની ટુંકથી આગળ ઉતરતાં ૭૫ પગથીયા પછી એક નાની દેરી આવે છે. આ દેરીની એક દંતકથા છે. જો કે તે દંતકથામાં કાંઈ વર્ણન નથી. પણ કહે છે કે માણેકબાઈ રીસાઈને આવ્યા તેની સ્મૃતિમાં આ દેરી બનાવવામાં આવી છે, તેની બાજુમાં અદ્વૈત (અદ્વૈતજી) શ્રી આદીશ્વર ભગવાનની મૂર્તિ છે. જેનો આભિષેક વર્ષમાં માત્ર એકવાર કરવામાં આવે છે. ૧૮ ફુટ ઉંચા અને ૧૪૫ ફુટ પહોળા આ પ્રતિમાણ બાળકેતુ મોદું આકર્ષણ છે. આ અદ્વૈતજીથી બહાર નિકળીને પગથીયા ઉતરીએ ત્યારે બાલાવસહીની ટુંક આવે છે, તે ટુંક બોધાના રહેવાસી શેઠ દીપચંદજી કલ્યાણજીએ લાખખો રૂપેયા ખર્ચાને આ બનાવી છે. દીપચંદ શેઠનું હુલામણું નામ બાલાભાઈ હતું. તેથી બાલાવસહી નામ પડ્યું. આમાં પણ અદીશ્વર ભગવાન અને પુંડરીકસ્વામીજીનું પણ દેરાસર છે. આ દીપચંદ શેઠ મુંબઈમાં બહુ જાણીતા હતા, મોદીના દેરાસરની પાસે એક આદી તેમને બંધાવી હતી.

આ ટુંક પછી આવે છે મોતીશાશેઠની ટુંક, જેનું વર્ણન આપણે આગળ જોઈ ચલ્યા છીએ. આ રીતે સંજ્ઞાપમાં બધી ટુંકનું વિહંગાવલોકન કર્યું. જો કે મોતીશાશેઠ આ ટુંક કેવીરીતે બંધાવે તે બધું ઇતિહાસ તો શેઠ મોતીશા નામે જે

માસિક ધર્મ (M. C.)

શા માટે પાળવું?

—: લેખક :—

અચ્છાધિપતિ આચાર્ય દેવ શ્રીમદ્ વિજયભુવનભાનુસૂરીશ્વરજી પાદપદ્મરેણુ મુનિ શુભમુદરવિજય

“માસિક ધર્મ” પાલન ન થાય તો આધ્યાત્મિક નુકશાન શું? એ પ્રથમ શાસ્ત્ર દ્વારા જાણીએ.

જો “ઋતુ”ની અટકે નહીં એ કરે નહીં
ધરના કાચ તો,

તેહના વાહિત પૂરે એ દેવી
સિદ્ધાચીકા નામ તો...

[પૂ જીવનિજય મ. પ્રતિકંભણુ માટેની સ્તુતિ જોડામાં.

જો કમલાણીએ M.C. માં હોવા છતાં જિનેશ્વર પ્રતિમાને વંદન કર્યા, પુષ્પ ચઢાવ્યા તો એને એક લાખ ભવ સંસારમાં બ્રમણ કરવું પડ્યું.

માસિક ધર્મવાળી સ્ત્રી અગર સંસાર સુખ ભોગવે તો એ નવલાખ ભવ સંસારમાં ભટકે.

રજસ્વલા હોવા છતાં સાધુને ગાયત્રી વહોરાવે તો સંસારમાં લાખ ભવ બ્રમણ થાય,

M.C. સ્ત્રીનું મુખ જોવામાં એક આયબિલ-પ્રાયશ્ચિત આવે,

M.C. વાળી સ્ત્રીને સ્પર્શ કરવાથી છઠ્ઠું પ્રાયશ્ચિત આવે.

M.C. વાળી સ્ત્રીનું એકું ભોજન પશુઓને ખવરાવવાથી ખાર ભવ સુધી ખરખાદી થાય.

M.C. વાળી સ્ત્રી ના આસન ઉપર બેસવાથી

(અનુસંધાન પેજ નંબર ૭૮ નું ચાલુ)

પુસ્તક છે તે જ વાંચો તો જ તમને પૂરે ને પાકો ખ્યાલ આવે.—

ભાગ્યશાળી? પત્રમાં તો ફેટલું લખાય? તેની નાજીકતાના વિચાર કરવો જોઈએ. તેના ઉપર વધુ પડતો બોલે ન લેવાય, નહીં તાર પત્ર મટીને તે નિષાધ બની જાય,—

દાદાની ટુંક અને નરટુંકની વચ્ચે જે રસ્તો જાય છે, તે ઘેટીની પાળે જાય છે. ત્યાં નીચે જઈએ

એટલે (ઘેટી ગામ તરફની તે પાળ છે માટે તેને ઘેટીની પાળ કહેવાય છે) ઘેટીની પાળે બિરા-જેલા ભગવાન શ્રી ઋષભદેવના ચરણપાદુકા આવે છે. હવે તો ત્યાં નવનિર્માણ પામેલું મંદિર પણ છે.— બસ હવે આ પત્રે અહીં જ અટકું?

ભૂલચૂક લેવી-દેવી, ભણતાં-અભણતાં ભૂલ થઈ હોય તો મિત્રભામિ દુઃખદ.....???

એજ પ્ર.

સાત આર્યાખલતુ' પ્રાચીનિત આલે.

M C. વાળી સ્ત્રીને વસ્તુ દેવા લેવામાં અઠમતુ' પ્રાચીનિત આલે.

માસિક અટકાવવાળી સ્ત્રી જો નહી, તળાવ, સરોવર આદિમાં સ્નાન કરે તો એને સાપ આદિના ભય કરવા પડે. જિનભવનમાં જવું, દેવમૂર્તિની પૂજા કરવી, સ્વાધ્યાય કરવો વગેરે ધર્મ પ્રવૃત્તિનો માસિક ધર્મવાળી સ્ત્રીને પૂર્વાચાર્યોએ નિષેધ કર્યો છે. તે ઘરમાંથી લક્ષ્મી ચાલી જાય છે, અધિષ્ઠાયક દેવ પલાયન થઈ જાય છે, તે ઘરમાં રોગ આદિ વારંવાર આવે છે. જે ઘરમાં માસિકતુ' પાલન થતું નથી.

માસિક ધર્મવાળી સ્ત્રી ત્રણ દિવસ બાદ ગૃહ કાર્ય કરવા માટે શુદ્ધ થાય છે.

આ ઉપરાંત બાઈબલ (Old Testament), યહુદી ધર્મના પૈગમ્બર ગોજસ, પારસી ધર્મગ્રંથ "ખૌર દેહ અરસ્થા", ઇસ્લામ ધર્મનો ગ્રંથ "કુરાને શરીફ" આદિ વિભિન્ન ધર્મશાસ્ત્રો પણ M.C. પાલન માટે સ્પષ્ટ આદેશ આપે છે.

પ્રાચીન વૈજ્ઞાનિક પ્લીની, પુરોપના વિખ્યાત વૈજ્ઞાનિક ડો. સીકમ, વૈજ્ઞાનિક ડો. યીસીફ, ડો. બિશક, અમેરિકાની પ્રસિદ્ધ જોન હોપકીન્સ યુનિવર્સિટીની પ્રયોગશાળા આદિએ પણ માસિક ધર્મ ન પાળવાના તુકશાન વૈજ્ઞાનિક રીતે સાબિત કર્યો છે.

દેશ-વિદેશની ધરતી પર પણ M.C. પાલન-તુ' મહત્વ છે. કોંગો નદી (Africa) ના તટ પર રહેવાવાળી સ્ત્રીયો, એસ્ટ્રીનોકો તથા સાઉથ-સી આયરલેન્ડની સ્ત્રી. (Latrin America & Ireland), ન્યુઝીલેન્ડની સ્ત્રીયો, લેબનોન દેશની કિશાન સ્ત્રીઓ, જર્મની ફ્રાંસ, સીરીયા, ઇટલી, નાયકા (Mexico) સાયગોન, ઇંગ્લેન્ડના વેસેજ અને વેસ્ટેજ નામના ક્ષેત્રની સ્ત્રીઓ, અમેરિકા

(US &) ની કઈ જાતિયોની બાઈ ઓ, જપાનની, નાઇજીરિયાની મહિલાઓ, ચીનની બૌદ્ધધર્મી સ્ત્રીઓ નેપાળની બ્રહ્મણ બાઈ ઓ, ભૂતાનની, ગ્રીસીમની તથા તિબેટની મહિલાઓ, દક્ષિણ મિઝનાપુરની બાઈઓ, દક્ષિણ ભારતની નૌથર જાતિની હિન્દુ સ્ત્રીઓ, એક યા બીજી રીતે ઋતુધર્મ સંબંધી વાતોને માને જ છે.

આજે પણ પાપક, વડી, અથાણું વગેરે બનાવતી વખતે M.C. વાળી બાઈઓને દૂર રખાય છે, કારણ કે એ બધી ચીજો બગડી જવાનો ભય છે.

કેટલાય નિષ્ણાત સર્જન ડોક્ટરો પણ ઓપરેશન થિયેટરમાં માસિક ધર્મવાળી સ્ત્રી ડોક્ટર અને સ્ત્રી નર્સોને દાખલ થવા દેતા નથી.

આર્યાવ્રતના પવિત્ર નારીવૃદ્ધને અપીલ છે કે તેઓ માસિક ધર્મતુ' પાલન કરે-કરાવે.

માસિક અટકાવ વખતે ૭૨ કલાક સુધી એકાંત સ્થાનમાં બેસવું.

બેસવા-પાથરવામાં આસન આદિ ગરમ કપડાના રાખવા....

પરમાત્મ પ્રતિમાના દર્શન ન કરે,

કોઈ પણ વ્યક્તિ સાથે અઠાઅઠ ન કરે

બાળકોને રતનપાન ન કરાવે.

ન્યુઝપેપર, મેગેઝિન, શાસ્ત્ર આદિતુ' વાચન, પઠન-પાઠન લેખન આદિ કાંઈ ન કરે,

અનાજ અથાણા, પાણી આદિનો સ્પર્શ ન કરે.

નદી સરોવર આદિ સ્થાનોમાં સ્નાન કરે નહીં. સાત દિવસ સુધી પ્રતિમા પૂજન ન કરે.

આવી પૂર્વર્ણિની આજ્ઞાતુ' પાલન કરે...

બાઈઓ પણ આ વિષયમાં પોતાનો સંપૂર્ણ સહકાર આપે...

“પુણ્યથી શું શું મળે છે ?”

સં. શ્રી હીરાલાલ બી. શાહ

મળપાલ રાજને એ પુત્રીઓ હતી. એકનું નામ સુરસુન્દરી હતું અને બીજીનું મયણાસુન્દરી હતું. એ બન્નેની માતા જુદી જુદી હતી. એ બન્નેની માતાઓ જુદી જુદી હોવાને કારણે, એ બન્નેના પાઠકો પણ જુદા જુદા હતા. એ બન્નેએ પોતપોતાની માતા અને પોતપોતાના પાઠક પાસેથી શિક્ષા મેળવીને ચતુરાઈ પ્રાપ્ત કરી હતી, પરંતુ માતા અને પાઠક તરફથી સુરસુન્દરીને અને મયણાસુન્દરીને પરસ્પર વિરોધી સંસ્કારો પ્રાપ્ત થયા હતા; એ બન્નેને જેવા પ્રકારના સંસ્કારો મળ્યા હતા, તેવા જ પ્રકારે એ બન્નેની શિક્ષા અને ચતુરાઈ પરિણામ પામી હતી.

એકવાર રાજાએ પોતાની બન્નેય પુત્રીઓને, તે પુત્રીના અધ્યાપક સહિત રાજસભામાં બોલાવી. એ વખતે રાજાને પોતાની એ બન્નેય પુત્રીઓની બુદ્ધિની પરિક્ષા કરવાનું મન થઈ ગયું. રાજાએ સુરસુન્દરીને કહ્યું કે ‘પુણ્યથી શું શું મળે છે ?’ સુરસુન્દરીએ જવાબ આપ્યો કે ‘ધન, યુવાની, સારા પ્રમાણમાં ચતુરાઈ, પોતાના દેહની નીરોગીતા અને મનગમતાની સાથેનો મેળાપ, એ બધું પુણ્યથી મળે છે.’ રાજાએ મયણાસુન્દરીને કહ્યું કે ‘પુણ્યથી શું શું મળે છે ?’ મયણાસુન્દરીએ જવાબ આપ્યો કે ‘વિનય, વિવેક, મનની પ્રસન્નતા, શીલથી સુનિર્મલ એવો દેહ અને મોક્ષમાર્ગનો મેળાપ એ બધું પુણ્યથી મળે છે.

સુરસુન્દરીએ જે જવાબ આપ્યો છે તે બધું પુણ્યથી જ મળે છે તે શંકા વિનાની વાત છે. એટલે સુરસુન્દરીનો જવાબ સાચો છે પણ સારો નથી. આ જવાબ સાચો છે પણ મિથ્યાત્વના સંસ્કારોની અસરવાળો છે. પુણ્યોદયના યોગે એ બધું મળી ગયા પછીથી, એનું પરિણામ શું ? પુણ્યોદયના યોગે આ બધું મળી તો ગયું, પણ એ પુણ્ય ગયું અને નવું પુણ્ય બંધાયું નહિ, તો થશે શું ? પુણ્યોદયે પ્રાપ્ત થતી વસ્તુઓ ગમે છે પણ પુણ્યને આચરવા તરફ બેદરકારી કરવામાં આવે તો પુણ્ય બવાય જાય છે અને પાપ બધાય છે. જેને પાપાનુબંધી પુણ્ય કહેવામાં આવે છે. સુરસુન્દરીએ પોતાના જવાબમાં એવી એક પણ વસ્તુ જણાવી નથી કે પુણ્યોદયના યોગે પ્રાપ્ત થયેલી વસ્તુથી આત્મકલ્યાણ થાય.

મયણાસુન્દરીનો જવાબ સાચો જ છે અને સારો પણ છે. મયણાસુન્દરીને જવાબ તેની માતાને અને તેના પાઠકને ખૂબ જ ગમ્યો. કારણ કે તત્ત્વ સ્વરૂપને જાણનારી મયણાસુન્દરીનો જવાબ સમ્યક્ત્વના સંસ્કારોની અસરવાળો છે. મયણાસુન્દરીએ પોતાના જવાબમાં પુણ્યોદયે જે વસ્તુ પ્રાપ્ત થાય છે તેના આચરવાથી નવું પુણ્ય ઉપાજન થાય છે. જેને પુણ્યાનુબંધી પુણ્ય કહેવામાં આવે છે, જેનાથી આંતરિક કલ્યાણ થાય છે અને પરંપરાએ મોક્ષ પ્રાપ્ત થાય છે.

Atmanand Prakash

Regd. No. GV. B 31

દરેક લાયબ્રેરી તથા ઘરમાં વસાવવા જેવા અલભ્ય ગ્રંથો

* તારીખ ૧-૬-૮૭ થી નીચે મુજબ રહેશે. *

સંસ્કૃત ગ્રંથો	કીંમત	ગુજરાતી ગ્રંથો	કીંમત
ત્રિશક્તી શલાકા (પુરુષચરિતમ્)		શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨ જે	૧૫-૦૦
મહાકાવ્યમ્ પર્વ ૨-૩-૪		શ્રી કથારતન કોષ ભાગ ૧ લો	૪૦-૦૦
પુસ્તકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૫૦-૦૦	શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૫-૦૦
ત્રિશક્તી શલાકા પુરુષચરિતમ્		શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ ૧-૨-૩ સાથે	
મહાકાવ્યમ્ પર્વ ૨-૩-૪		લે. સ્વ. પૂ. આ. શ્રી વિકત્ત્વસૂરીશ્વરજી	૪૦-૦૦
પ્રતાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૫૦-૦૦	શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧	૨૫-૦૦
દ્વાદશાર' નયચક્રમ્ ભાગ ૧ લો	૮૦-૦૦	" " ભાગ-૨	૪૦-૦૦
દ્વાદશાર' નયચક્રમ્ ભાગ ૨ જે	૮૦-૦૦	શ્રી નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર	૭-૦૦
દ્વાદશાર' નયચક્રમ્ ભાગ ૩ જે	૮૦-૦૦	શ્રી શત્રુજય ગિરિરાજ દર્શન	૧૦-૦૦
શ્રી નિર્માણ કૈવલીલુકિત પ્રકરણ મૂળ	૨૫-૦૦	વૈરાગ્ય ઝરણા	૩-૦૦
જિનદત્ત વ્યાખ્યાન	૧૫-૦૦	ઉપદેશમાળા ભાષાંતર	૩૦-૦૦
શ્રી શાધુ સાધવી યોગ્ય આવશ્યક		ધર્મ કૌશલ્ય	૫-૦૦
ક્રિયાસૂત્ર પ્રતાકારે	૨૦-૦૦	પૂં આગમ પ્રભાકર પુણ્યવિજયજી	
પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્	૫૦-૦૦	શ્રદ્ધાંજલિ વિશેષાંક : પાકુ બાઈર્ડીંગ	૧૦-૦૦
ગુજરાતી ગ્રંથો		આત્મવિશુદ્ધિ	૮-૦૦
શ્રી શ્રીપાળરાજનો રાસ	૪૦-૦૦	જૈન દર્શન મીમાંસા	૫-૦૦
શ્રી ભણયું અને જોયું	૫-૦૦	હું અને મારી બા	૫-૦૦
		જાળુસ્વામિ ચરિત્ર	૧૨-૦૦

લખો :- શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા પારગેઇટ, ભાવનગર. (સૌરાષ્ટ્ર)

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શ્રી હેમેન્દ્ર હરિલાલ, આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુવરવાહ, ભાવનગર.